

Uchwała Nr
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia

w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm./ uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się, iż ulica położona w Ostrołęce na osiedlu Centrum, biegnąca prostopadle do Alei Jana Pawła II nosić będzie nazwę **ppłk. Łukasza Cieplińskiego „Pługa”**.
2. Szczegółową lokalizację ulicy określa załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie

do projektu z dnia 13.11.2012r. uchwały Rady Miasta Ostrołęki w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka.

W związku z oddaniem do użytku nowych budynków mieszkalnych przy ulicy, która dotychczas nie posiada nazwy i koniecznością meldunku przyszłych mieszkańców Prezydent Miasta proponuje nadanie nazwy ulicy o Nr geodezyjnym 50586 imieniem ppłk. Łukasza Cieplińskiego „Pługa” (mapa w załączeniu).

Nadanie nazwy nowej ulicy nie pociągnie za sobą skutków finansowych.

Łukasz Ciepliński „Pług” (1913-1951) – podpułkownik WP, ur. w Kwilczu.

Rodzice, Franciszek i Maria, właściciele piekarni i sklepu kolonialnego, mieli ośmioro dzieci. W 1929 r. wstąpił do korpusu Kadetów w Rawiczu. Po ukończeniu szkoły i zdaniu matury w 1934 r. kontynuował kształcenie wojskowe w Szkole Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej – Komorowie.

W listopadzie 1936 r. rozpoczął służbę w 62. pp w Bydgoszczy. Z czasem powierzono mu w pułku dowodzenie kompanią przeciwpancerną. Podczas napaści na Polskę we wrześniu 1939 r. odznaczył się w czasie bitwy nad Bzurą pod Witkowicami. Po przebicciu się do Warszawy walczył w jej obronie, a po kapitulacji uniknął niewoli. Udało mu się przedostać na Węgry do Budapesztu do polskiej placówki wojskowej. Po przeszkoleniu usiłował powrócić do Polski, ale na granicy został aresztowany przez policję ukraińską, która przekazała go Niemcom. Został osadzony w więzieniu w Sanoku, z którego jednak zbiegł w maju 1940 r. i dotarł do Rzeszowa. Tam związał się z konspiracją. Pełnił funkcję komendanta Obwodu ZWZ Rzeszów, a następnie od kwietnia 1941 r. był komendantem Inspektoratu ZWZ-AK Rzeszów. Po przekazaniu 1 marca 1945 r. inspektoratu (w likwidacji) swojemu zastępcy Adamowi Lazarowiczowi, Ciepliński pełnił istotne funkcje w Delegaturze Sił Zbrojnych, a następnie w Zrzeszeniu „Wolność i Niezawisłość”. Przez jakiś czas przebywał w Krakowie, po czym przeniósł się do Zabrze, gdzie zamieszkał wraz z żoną Jadwigą.

Po aresztowaniach kolejnych trzech Zarządów Głównych WiN-u, Ciepliński stanął w styczniu 1947 r. na czele czwartego, ostatniego ZG WiN. Jego najbliższymi współpracownikami byli zaufani i sprawdzeni podkomendni z konspiracji akowskiej z Rzeszowszczyzny.

Efektywność pracy Cieplińskiego na różnych szczeblach kolejnych konspiracyjnych organizacji niepodległościowych była możliwa dzięki takim zaletom jego charakteru, jak

stanowczość, punktualność i systematyczność. Był człowiekiem bardzo wymagającym w stosunku do siebie i podwładnych. Często widywano go pogrążonego w modlitwie w rzeszowskim kościele oo. Bernardynów. W obliczu beznadziejnej sytuacji kraju, okupowanego najpierw przez hitlerowskie Niemcy, później przez Sowieców, gdy inni upadali na duchu, Ciepliński powtarzał często maksymę „Wbrew nadziei – zachowuję nadzieję”.

UB aresztowało go pod koniec listopada 1947 r. Brutalne śledztwo ppłk. Ł. Cieplińskiego i jego współpracowników trwało aż 3 lata i było prowadzone pod bezpośrednim nadzorem NKWD.

14 X 1950 sąd skazał Cieplińskiego „na pięciokrotną karę śmierci, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia”. Sąd wyższej instancji 16 XII 1950 utrzymał wyrok w mocy, zaś prezydent Bierut decyzją z 20 II 1951 nie skorzystał z prawa łaski.

1 III 1951 w mokotowskim więzieniu wykonano wyrok na Cieplińskim i jego 6 towarzyszach z IV ZG WiN. Tworzyli oni ostatnie kierownictwo ostatniej ogólnopolskiej konspiracji kontynuującej od 1945 roku dzieło Armii Krajowej.

Aby wyrazić hołd dla żołnierzy drugiej konspiracji za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych, za krew przelaną w obronie Ojczyzny, 4 lutego 2011 r. Sejm uchwalił ustawę o ustanowieniu 1 marca Narodowym Dniem Pamięci Żołnierzy Wyklętych.

Łukasz Ciepliński był odznaczony m.in. Orderem Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Walecznych. 3 maja 2007r. został odznaczony pośmiertnie Orderem Orła Białego.

Nadając nazwę ppłk. Łukasza Cieplińskiego nienazwanej dotąd ulicy spłacamy dług pamięci wobec Żołnierzy Wyklętych.

Załącznik
do projektu z dnia 13.11.2012r.
uchwały Rady Miasta Ostrołki
w sprawie ustalenia nazwy ulicy

